

Justitieombudsmannen
Lars Lindström

Inspektion av Överförmyndaren i Järfälla kommun den 4–5 april 2017

1 Inledning

JO Lars Lindström förordnade den 23 mars 2017 byråchefen Carina Sjögren att verkställa rubricerad inspektion. Från JO deltog även föredragandena Ida Olsson, Karl Hägg, Sigrid Malmström och Elin Ruthström.

1.1 Inledande samtal

Inspektionen inleddes den 4 april 2017 med att JO:s medarbetare togs emot av överförmyndaren Sven-Erik Köhlin, kanslichefen Mia Öhrnell, överförmyndarhandläggaren Renée Winborg och administratören Ewa Strandendahl.

Vid det inledande samtalet redogjorde Carina Sjögren för JO:s verksamhet samt syftet med och upplägget för inspektionen. Carina Sjögren förklarade även att JO Lars Lindström inte skulle delta vid inspektionen personligen, men att de iakttagelser som gjordes skulle föredras för honom efter inspektionen varefter hans bedömningar skulle redovisas i protokollet.

Överförmyndaren och förvaltningen redogjorde därefter för sin verksamhet enligt bl.a. följande:

Sven-Erik Köhlin trädde in som överförmyndare den 31 mars 2017 då den ordinarie överförmyndaren fått förhinder. Sven-Erik Köhlin utsågs till ersättare vid det senaste kommunfullmäktigevalet.

Överförmyndarförvaltningen är gemensam med Upplands-Bro kommun. Kommunerna har ett samarbetsavtal som innebär att Järfälla kommun ska stå för administrationen. Alla medarbetare handlägger ärenden från båda kommunerna, men överförmyndarna beslutar bara i de ärenden som hör till respektive överförmyndares kommun. I arkivet är ärenden som hör till respektive kommun avskilda. Överförmyndarna i de båda kommunerna för en dialog och försöker att ha samsyn i övergripande frågor. Nyligen beslutades exempelvis gemensamt att arvodet till gode män för ensamkommande barn skulle sänkas i de båda kommunerna.

Vid överförmyndarförvaltningen arbetar åtta medarbetare. Av dessa är fem jurister och de övriga har annan utbildning och/eller erfarenheter av annan förvaltning av olika slag.

Vid Järfälla kommun finns ett servicecenter som svarar på frågor och hjälper till inom kommunens alla verksamhetsområden. Servicecentret kan svara på enklare frågor rörande ställföreträdarskap och det är också genom det man kan nå överförmyndarhandläggarna. På grund av sekretess har servicecentret dock inte tillgång till all information i akterna. Detta är ett problem som överförmyndaren undersöker om det går att lösa genom en sekretessförbindelse och genomarbetade rutiner för handläggningen. Överförmyndaren skulle gärna se att JO uttalade sig om en sådan lösning överensstämmer med lag.

Tillgången till gode män och förvaltare i kommunen är överlag god. Det har dock hänt att det har varit svårt att hitta gode män och förvaltare i de svåraste ärendena. Överförmyndaren anlitar för närvarande inte något av de företag som tillhandahåller ställföreträdare. Överförmyndaren har ingen fast gräns för hur många uppdrag en ställföreträdare får ha, men om det uppmärksammas att en ställföreträdare inte har tid med ytterligare uppdrag får han eller hon inte heller några fler.

Alla nya ställföreträdare intervjuas och kontrolleras mot belastningsregistret och Kronofogdemyndighetens register. Cirka var fjärde år görs nya registerkontroller.

I januari varje år skickas en skrivelse till ställföreträdarna att det är dags att skicka in en årsräkning. I förvaltarskapsärendena skickas i samband med detta även en omprövningsblankett avseende förvaltarskapet till förvaltarna. I början av april varje år skickas sedan en påminnelse till dem som inte kommit in med en årsräkning m.m. I samband med granskningen av årsräkningarna anlitas extra personal. Det är ofta mycket kompletteringar som behöver begäras in för att redovisningarna ska bli kompletta.

1.2 Granskningens omfattning

Inför inspektionen tog JO:s medarbetare del av dokument som visade överförmyndarverksamhetens organisation och personalsammansättning samt överförmyndarens verksamhetsberättelse för 2016 och verksamhetsplan för 2017 liksom relevant statistik för verksamheten. Under inspektionen tog JO:s medarbetare vidare del av gällande delegationsordning.

Inspektionen omfattade en granskning av slumpvis utvalda akter. Granskningen avsåg pågående och avslutade ärenden gällande olika typer av ställföreträdarskap.

Dessutom samtalade JO:s medarbetare med överförmyndarens tjänstemän om bl.a. posthanteringen och diarieföringen, ärendehandläggningen,

tillgängligheten och servicen, samarbetet med berörd domstol samt rekryteringen och kontrollen av ställföreträdare.

1.3 Avslutande samtal

Inspektionen avslutades den 5 april 2017 med ett samtal med överförmyndaren Sven-Erik Köhlin, kanslichefen Mia Öhrnell, överförmyndarhandläggarna Renée Winborg, Adam Pektas, Anne Rosenberg, Karin Ernestål, Magdalena Johansson, Camilla Kedidi och Linda Isaksson Löow samt administratören Ewa Strandendahl.

Vid det avslutande samtalet redogjorde Carina Sjögren översiktligt för de iakttagelser som JO:s medarbetare hade gjort.

2 Iakttagelser och bedömningar

De iakttagelser som gjordes vid inspektionen redovisades efteråt för JO Lars Lindström. Denna redovisning, liksom hans bedömningar, framgår nedan.

2.1 Allmänt intryck

JO Lars Lindström: Överförmyndarens verksamhetsområde är i hög grad författningsreglerat och avser till övervägande del myndighetsutövning mot enskild. Det rör sig ofta om människor som befinner sig i utsatta situationer och som inte själva kan hantera ekonomiska eller andra frågor. För dem gör sig rättssäkerhetsaspekterna särskilt starkt gällande. Detta ställer krav på god kunskap om regelverket. Överförmyndaren har till uppgift att granska att ställföreträdare fullgör sina skyldigheter enligt detta regelverk. Utöver god kunskap om regelverket kräver det rättrådighet, noggrannhet och erfarenhet.

Det allmänna intrycket är att överförmyndarens verksamhet fungerar mycket väl. Det var god ordning i akterna och såvitt framgick sköttes dokumentationen och diarieföringen. Överförmyndaren tillämpar ett system där akterna är uppdelade i olika sakfrågor där de skilda frågorna genomgående fanns i olika omslag enligt ett särskilt färgsystem. Exempelvis hade frågor rörande anordnandet av ställföreträdarskapet i samtliga akter ett omslag med en viss färg och frågor rörande årsredovisningar en annan färg. Detta, i kombination med en i övrigt god ordning och dokumentation, gjorde att det var lätt att följa händelserna i akten.

Överförmyndarens handläggning av ärendena hade en tydligt proaktiv inriktning. Detta kom exempelvis till uttryck genom att man använde sig av flera olika kärnfulla informations-, anvisnings- och påminnelsekrivelser samt att man i stor utsträckning tillhandahöll standardiserade blanketter och lämpliga mallar till enskilda i olika frågor. Goda exempel på informationsblad till nya ställföreträdare och information vid byte av ställföreträdare bifogas detta protokoll, se bilaga 1–2. Vidare använde man sig av utförliga interna checklistor och välfungerande bevakningssystem. Sammantaget föreföll den proaktiva inriktningen förenkla handläggningen och förkorta handläggningstiderna, som i allmänhet var korta eller till och med mycket korta.

Det noterades att överförmyndarens beslut i regel var väl motiverade. Detta gällde inte minst arvodesbesluten, som annars vanligtvis är knapphändigt motiverade.

2.2 Övergripande uttalanden

2.2.1 *Delegation av beslutanderätt*

JO Lars Lindström: Överförmyndaren har en vittgående delegationsordning som medger att beslut i betydande utsträckning fattas av tjänstemän på delegation från överförmyndaren (jfr 19 kap. 14 § föräldrabalken, FB). Den aktuella delegationsordningen beslutades av överförmyndaren under 2011. Den innehåller flera felaktiga författningshänvisningar. Exempelvis anges det i punkterna 63–64 att det har delegerats till handläggare att fatta beslut/göra prövningar enligt vissa regler i sekretesslagen (1980:100), som upphörde att gälla redan under 2009, när den nuvarande offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, trädde i kraft. I delegationsordningen anges också att flera lagrum har ett innehåll som är felaktigt eller ofullständigt. Det gäller exempelvis punkterna 32, 33, 45, 46, 68 och 72. Således är det nödvändigt med en översyn av delegationsordningen.

2.2.2 *Hanteringen av begäran om utlämnade av allmänna handlingar*

JO Lars Lindström: Vid samtal med överförmyndarförvaltningen framkom att det inte var särskilt vanligt med framställningar om att få ta del av allmänna handlingar. Det framkom vidare att det rådde viss osäkerhet om hur sådana framställningar ska hanteras och att det inte fanns några särskilda riktlinjer om detta. Det kan vara lämpligt att upprätta sådana riktlinjer.

2.3 Granskade akter

2.3.1 *Granskning av förvaltningen*

Överförmyndaren granskade generellt sett förteckningar samt års- och sluträkningar på ett formellt korrekt sätt inom rimlig tid. I ett ärende noterades dock att det på en förteckning hade angetts att den hade granskats utan anmärkning den 3 april 2017 utan att det hade angetts vem som hade utfört granskningen (dnr 4 i akt nr 3415). Detta framgick inte heller av dagboksbladet i ärendet. I ett antal andra ärenden hade granskningen av årsräkningar skett först efter mellan sju och elva månader (se bl.a. akt nr 1174, 1390, 1554, 1780, 2274, 2366 och 2607).

JO Lars Lindström: Överförmyndaren ska granska ställföreträdarens verksamhet med ledning av förteckningar, års- och sluträkningar samt andra handlingar och uppgifter angående förvaltningen som har lämnats (16 kap. 3 § första stycket FB). Granskningen utgör en viktig del av överförmyndarens tillsynsverksamhet. Det är därför angeläget att granskningen sker inom rimlig tid. JO har ansett att redan en tidsutdräkt på drygt sju månader är för lång (se JO:s beslut den 3 juli 2009, dnr 5172-2008). Granskningen i de nämnda fallen har således tagit för lång tid. När granskningen väl har verkställts ska det göras en anteckning om det på redovisningshandling (16 kap. 4 § FB). Anteckningen ska dateras och

undertecknas (se bl.a. von Schéele, Eva och Wallgren, Jan, Överförmyndarpraktika, supplement t.o.m. december 2016, s. 2:5 f.). Det är således en brist att den granskade förteckningen inte var undertecknad. Att granskning har skett bör också framgå av dagboksbladet.

2.3.2 Ett ärende där den gode mannen inte lämnat in årsräkning på flera år

Vid granskningen uppmärksammades ett ärende gällande godmanskap (akt nr 1786) där den gode mannen inte hade lämnat in några årsräkningar sedan 2011. Av akten framgick att överförmyndaren vid flera tillfällen skickat vitesförelägganden till den gode mannen med rekommenderade brev men att dessa inte hade lösts ut. Överförmyndaren hade den 1 april 2016 entledigat den gode mannen och förordnat en ny god man för huvudmannen.

JO Lars Lindström: Ställföreträdare ska före den 1 mars varje år komma in med en årsräkning (14 kap. 15 § FB). Om en ställföreträdare inte kommer in med årsräkning i rätt tid får överförmyndaren förelägga denne att göra det vid äventyr av vite (16 kap. 13 § FB). Jag konstaterar att sådana förelägganden har skickats i detta fall. Överförmyndaren synes dock ha gett upp försöken att delge ställföreträdaren vitesföreläggandena när denne inte har hämtat ut dessa. I delgivningslagen (2010:1932) finns regler angående hur delgivning kan ske. I detta fall hade delgivning även kunnat ske genom exempelvis stämmningsmannadelgivning. Jag noterar att överförmyndaren inte ens har försökt att delge den gode mannen på detta sätt.

2.3.3 Passiv handläggning

I ett ärende gällande förvaltarskap (akt nr 194) hade överförmyndaren den 18 december 2015, efter det att årsräkningen för 2014 granskats, anmärkt att endast ett konto fick vara utan överförmyndarspär och uppmanat förvaltaren att kontakta banken om detta. Av en skrivelse skickad den 6 september 2016, efter att årsräkningen för 2015 hade granskats, framgick att huvudmannen fortfarande hade flera konton utan överförmyndarspär.

I ett ärende gällande god man (akt nr 2207) framgick av den gode mannens redogörelse för utfört arbete avseende 2016, som inkom till överförmyndaren den 13 januari 2017, att den gode mannen inte hade haft någon kontakt alls med huvudmannen under 2016. Den gode mannens uppdrag omfattade endast att bevaka rätt.

JO Lars Lindström: Huvudregeln är att de bankkonton som tillhör en person med god man ska överförmyndarspär (se 14 kap. 8 § FB). Överförmyndaren borde ha vidtagit mer aktiva åtgärder för att kontrollera att kontona blev överförmyndarspärrade, i stället för att avvakta till granskningen av nästa års årsräkning.

Om överförmyndaren får reda på att godmanskap enligt 11 kap. 4 § FB inte längre behövs, ska överförmyndaren hos rätten ansöka om upphörande av ställföreträdarskapet (5 § förmyndarskapsförordningen [1995:379]). Med

hänsyn till att det av redogörelsen framgick att den gode mannen inte haft några kontakter med huvudmannen på ett helt år borde överförmyndaren skyndsamt ha utrett om det fanns förutsättningar för en sådan ansökan.

2.3.4 Brister i kontrollen av överföringar från en huvudmans konto

I ett ärende (akt nr 267) hade den gode mannen den 16 november 2015 respektive den 2 februari 2016 kommit in med en begäran om att få föra över 30 000 kr till transaktionskontot för att betala huvudmannens skatt. Överförmyndaren lämnade tillstånd till båda dessa överföringar. Vid samtal med handläggare vid överförmyndaren framkom att båda dessa överföringar rörde betalning av samma skatteskuld. Skatteskulden var på totalt 30 000 kr.

JO Lars Lindström: Eftersom omständigheterna talade för att båda ansökningarna rörde samma skatteskuld borde överförmyndaren ha uppmärksammat detta och utrett överföringarna.

2.3.5 Beslut

Överförmyndarens beslut höll i allmänhet en god kvalitet. Generellt sett hade besluten ett riktigt och sakligt innehåll och var formellt korrekt utformade. Skälen för besluten framstod som välavvägda. Ett beslut saknade dock datum (dnr 27 i akt nr 2366). Beslutet föreföll också ha föregåtts av ett slags förhandsbesked; en ställföreträdare hade frågat om överförmyndaren kunde ”ge avslag” på en ansökan om uttagstillstånd så att det kunde visas upp för huvudmannen, varefter en handläggare hade svarat ”det kan vi göra, ge avslag alltså” (dnr 25 i akt nr 2366).

JO Lars Lindström: För varje beslut av en överförmyndare i ett ärende enligt FB ska det finnas en handling där bl.a. datumet för beslutet framgår (19 kap. 13 § andra stycket FB). Det är således en brist att det av överförmyndarens beslut inte framgår vilken dag det fattades.

Ärenden avgörs genom beslut. Förvaltningsmyndigheter har en serviceskyldighet som innebär att de ska lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde (4 § första stycket förvaltningslagen [1986:223], FL). Serviceskyldigheten är inte obegränsad. Exempelvis är den underordnad grundlagskraven på att myndigheterna i sin verksamhet ska iaktta saklighet och opartiskhet (1 kap. 9 § regeringsformen). Oreglerade förhandsbesked kan komma i konflikt med dessa krav. I den mån förhandsbeskeden inte är bindande kan de dessutom bli missvisande för den som får dem, i synnerhet om de inte meddelas på ett fullständigt underlag. I ärenden där det finns flera parter kan det också skada tilltron till myndighetens opartiskhet om myndigheten ger den ena parten service som är till nackdel för någon annan part (jfr prop. 1985/86:80 s. 20 f.). Med hänsyn härtill är det i allmänhet olämpligt att en myndighet lämnar olika slags oreglerade förhandsbesked.

2.3.6 God man för ensamkommande barn

Lagen (2005:429) om god man för ensamkommande barn innehåller bestämmelser om god man i vissa fall för den som är under 18 år och som är utländsk medborgare eller statslös (1 §). Syftet med lagen är att stärka skyddet för barn som av flyktingskäl eller andra skäl kommer ensamma till Sverige och söker uppehållstillstånd här, eller som av motsvarande skäl kommer till Sverige och blir ensamma under vistelsen här. I sådana situationer ska lagen säkerställa att en god man träder in i förmyndarens och vårdnadshavarens ställe.

Överförmyndaren hade omkring 250 ärenden om god man för ensamkommande barn. Liksom överförmyndarens övriga ärenden handlades dessa med en tydligt proaktiv inriktning. Handläggningen var i allmänhet formellt korrekt och skyndsam.

Redogörelser för uppdragen

Generellt sett kom gode män in med redogörelser för uppdragen i tid. I ett ärende hade dock den gode mannen inte lämnat in några redogörelser för andra, tredje och fjärde kvartalen 2016, trots två påminnelser (akt nr 3055). Det framgick inte heller i övrigt att den gode mannen under denna tid eller tiden därefter hade vidtagit några åtgärder för barnets räkning.

JO Lars Lindström: Överförmyndarens tillsyn över gode män för ensamkommande barn är särskilt påkallad. Sådana barn befinner sig i en utsatt situation där de gode männen träder in i barnens förmyndares och vårdnadshavarens ställe.

För att den gode mannen ska kunna få ett arvode för uppdraget och ersättning för sina utlägg behöver den gode mannen lämna in en redogörelse över de åtgärder som han eller hon har vidtagit. Den gode mannen bör t.ex. ange de kontakter som han eller hon har haft med barnet, boendet, skolan, hälso- och sjukvården m.m. (se bl.a. Strandberg, Ingemar och von Schéele, Eva, Ensamkommande barns rätt: En vägledning för den gode mannen, kommunen m.fl., 3 u., s. 48 f.).

Redogörelsen är alltså ett viktigt underlag för arvodering, men också för överförmyndarens tillsyn. När en god man inte har redovisat några åtgärder under lång tid, påkallar det enligt min mening överförmyndarens granskning. Inledningsvis kan det räcka med påminnelser, men om det inte ger avsett resultat bör överförmyndaren vidta ytterligare åtgärder, exempelvis telefonkontakter, för att granska om den gode mannen utför sitt uppdrag. Om sådana åtgärder inte klarlägger att den gode mannen gör det, bör överförmyndaren överväga att entlediga honom eller henne och att förordna en ny god man för barnet.

Vid tidpunkten för inspektionen var det omkring ett år sedan överförmyndaren senast hade hört av den gode mannen. När redogörelserna för andra, tredje och fjärde kvartalen 2016, trots påminnelser, uteblev utan förklaring och det även i

övrigt saknades uppgifter om åtgärder som hade vidtagits för barnets räkning, borde överförmyndaren enligt min mening ha granskat om den gode mannen utförde sitt uppdrag. Jag förutsätter att överförmyndaren genast gör det.

Upphörande av godmanskap

Ett godmanskap ska upphöra om någon av barnets föräldrar eller någon annan vuxen person som får anses ha trätt i föräldrarnas ställe anländer till Sverige och är i stånd att utöva förmynderskapet och vårdnaden, om barnet varaktigt lämnar Sverige, om en särskilt förordnad vårdnadshavare enligt FB utses för barnet, eller om det är uppenbart att en god man av någon annan anledning inte längre behövs. Överförmyndaren beslutar om upphörande av godmanskapet. När barnet fyller 18 år upphör godmanskapet automatiskt utan att överförmyndaren fattar något särskilt beslut (5 § lagen om god man för ensamkommande barn).

Överförmyndaren får självmant ta upp en fråga om upphörande av godmanskap och om entledigande av en god man. Överförmyndaren ska ge barnet tillfälle att yttra sig, om det kan ske och det inte är obehövt (7 §). Innan en god man entledigas, ska han eller hon ges tillfälle att yttra sig (9 §). Överförmyndarens beslut får överklagas till tingsrätten (jämför 12 § och 20 kap. 6 § FB).

Eva von Schéele och Jan Wallgren har i Överförmyndarpraktika (version t.o.m. supplement december 2016, avsnitt 10) uttalat bl.a. följande:

När det ensamkommande barnet fyller 18 år blir det myndigt, precis som svenska barn, och den gode mannens uppdrag upphör. Den gode mannen behöver inte begära sitt entledigande utan uppdraget upphör automatiskt. [– – –]

[E]tt godmanskap [ska] upphöra ifall Migrationsverket finner att barnet, eller snarare ungdomen, är 18 år eller äldre trots att det tidigare ansetts vara omyndigt. Då uppskrivning av ålder sker i samband med beslut om avvisning eller utvisning bör den gode mannen överklaga beslutet och kvarstå i uppdraget till dess beslutet vunnit laga kraft.

Gode mannen har efter 18-årsdagen ingen behörighet att företräda barnet utan det får föra sin talan själv precis som andra myndiga personer.

I propositionen Åldersbedömning tidigare i asylprocessen (prop. 2016/17:121) har regeringen uttalat (s. 13) bl.a. följande:

Som några remissinstanser, bl.a. JO och Migrationsverket, påpekar finns det ingen rättslig reglering eller entydig rättspraxis [fotnot här utelämnad, JO:s anmärkning] som klargör vilken verkan Migrationsverkets beslut om ålder har i förhållande till andra aktörer. Utgångspunkten måste därmed vara att varje myndighet som kommer i kontakt med ensamkommande asylsökande barn självständigt har att ta ställning till en asylsökandes ålder inom ramen för sin verksamhet och utifrån det regelverk som styr denna. I praktiken har dock Migrationsverkets beslut om ålder många gånger stor betydelse vid den åldersbedömning som den andra myndigheten själv ska göra. Detta torde i synnerhet gälla om en medicinsk åldersbedömning också görs i asylärendet. I de flesta fall blir alltså Migrationsverkets beslut om ålder i praktiken styrande även för andra myndigheter vid mottagandet av den asylsökande. Regeringen anser att den ordningen bör vara tillräcklig och ser därför inte något behov av att nu föreslå ändringar i den lagstiftning som reglerar mottagandet av ensamkommande asylsökande barn och dessa personers tillgång till boende, god man, skolgång och hälso- och sjukvård. Regeringen ser inte heller i övrigt något

behov av att nu föreslå ändringar i den lagstiftning som reglerar mottagandet av ensamkommande asylsökande barn.

JO Lars Lindström: Jag hade i JO:s ärenden med dnr 6581-2016 och 6894-2016 anledning att bedöma den aktuella frågeställningen och uttalade i två beslut den 8 juni 2017 bl.a. att jag delade regeringens uppfattning att varje myndighet måste göra en egen bedömning av en asylsökandes ålder inom ramen för sin verksamhet och utifrån det regelverk som styr denna om det inte finns någon särskild reglering om annat. Detta är grundläggande för all myndighetsutövning (jämför 12 kap. 2 § regeringsformen).

I besluten den 8 juni 2017 framhöll jag att ett godmanskap för ett ensamkommande barn är förenat med betydande rättsliga och faktiska verkningar. Det finns inte någon särskild reglering som innebär att Migrationsverkets åldersbedömningar gäller inom överförmyndarens verksamhetsområde. Det är därför överförmyndarens uppgift att göra en egen åldersbedömning när det finns anledning till det i enlighet med lagen om god man för ensamkommande barn med beaktande av de syften som bär upp den lagen. Naturligtvis ska Migrationsverkets åldersbedömning och underlaget för den beaktas vid överförmyndarens egen åldersbedömning.

Om överförmyndarens åldersbedömning mynnar ut i att huvudmannen är 18 år eller äldre, kan det enligt min mening inte jämföras med att ”barnet fyller 18 år” och godmanskapet därför upphör automatiskt utan ett särskilt beslut. I stället bör en sådan situation betraktas som att någon god man uppenbarligen inte längre behövs (1 § och 5 § första stycket 4 lagen om god man för ensamkommande barn). Då ska godmanskapet upphöra genom att överförmyndaren fattar ett särskilt beslut om det. Ett sådant beslut ska motiveras (20 § FL). Parterna ska också underrättas om beslutet och om hur det kan överklagas (21 § FL).

I ett samtal med en tjänsteman vid överförmyndarförvaltningen framkom att överförmyndaren, efter det att Migrationsverkets beslut med bedömningen att den asylsökande var 18 år eller äldre hade vunnit laga kraft, tog upp frågan om upphörande av godmanskapet i ett särskilt överklagbart beslut. Med anledning av det jag nyss uttalat, ställer jag mig positiv till överförmyndarens hantering av frågeställningen.

2.4 Ordinär tillsyn

Länsstyrelsen i Stockholms län har tillsyn över överförmyndaren. Jag skickar därför en kopia av detta protokoll till länsstyrelsen.

Vid protokollet

Karl Hägg

Justerat den 30 juni 2017

Lars Lindström